

---

rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 10.12.06 17:10

Evo mene s novom temom, naravno nece ovo biti neki forum sad od pet stranica ali ja cu malo pisati ovdje tj. nadovezati se na Josipovo razmisljanje o svinjokolju, narodnim nosnjama i glazbi tu oko nas.

Sto zapravo svinjokolj i ove druge spomenute teme imaju zajednicko. Na prvi pogled nista, no osvremo li se na nasu proslost vidimo da je sve ovo dio nas i mi da smo dio toga nekog nazovimo fenomena zivljenja nas Hrvata u Bosni koji smo se eto nasli sad razasuti sirom svijeta pa se prisjecamo kako je to nekad bilo i kako smo mi to nekad zivjeli. Bili smo i tada podijeljeni na neke razlicite interesne zone ajmo tako reci. Dok su jedni uzivali u rock i pop glazbi, drugi su upraznjavali narodnjake po kafanama i bircuzima kojih je bilo na svakom cosku naseg blizeg i sireg zavicaja. Bilo je i onih sto su svoje snove sanjali uz classy glazbu ili k tome dodavali crkvene napjeve sto se nekima cinilo dosadno i zijevajuće-pospani tip glazbe. O narodnim nosnjama nije vecina ni mislila rastuci u soc. komunistickom periodu kad se naravno izvrgavalo ruglu i ismijavanju svaki pomen o tradiciji jer bilo je to caprkanje po povijesti a tu se vec moglo izvuci kakvih vjerodostojnih argumenata da smo mi Hrvati u Bosni narod jer kad gledas jednu nosnju onu pravu originalnu iz nje lijepo citas tu nasu povijest.. znas da Sokica veze maramu iza vrata i da pojasom hrv. pletera opasuje struk... citas dalje da se opanak razlikuje od onog drugog po vrhu i strani... hahaha reci cete ali opanak je opanak draga moja... e i muzika je muzika ali postoje nijanse reci cu ja....kao i u svinjokolju, mi smo narod koji voli zivotinje, a kako sad to da ih tamanimo u negdje 11-tom mjesecu bez milosti i sve u svrhu da zadovoljimo nase apetite...i to se bas okomimo na svinje i to one pitome, eto i tu jedne oprecnosti... ali sve ima svoj razlog i svoju namjeru, sve je dobro dok se ne pocne pretjeravati, dakle, kad se pocelo sustavno gusiti ono narodno u narodu, kao gusenje svijesti o vrijednostima tradicije u proslom sistemu, ili navalom istocno balkanskog melosa na vrata kulture ili pak najezdom danasnjeg oponasanja zapada i konzumiranjem nezdrave hrane dolazi do sveopceg poremećaja od kulture pa do jelovnika... a sad moram prekinuti jer ...beba se probudila...nastavak slijedi

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 12.12.06 01:43

Dakle, u sveopcoj gunguli oko toga hocemo li postati dio Europe ili tvrdnje da smo ionako vec oduvijek u njoj, dolaze nam i razna iskusenja cisto da nas malo provjere potpadamo li mi zbilja u tu nasu Europu ili smo samo dio Balkana. Naravno da cemo odabrati ovo prvo ali tesko cemo se odreci i onog drugog dijela naseg gena...kako cemo se prosvercovati na mala vrata u EU a da pri tom ne polozimo racune otkud tolika najezda sunda kao sto je to mozemo slobodno reci turbo folk glazba ili generalno govoreci narodnjaci. Kako cemo to sve spojiti sa kulturnim zapadom i primitivnim nasim balkanoskim nagonom za kic, nakaradu i kaos koji vec dugo vlada u domeni narodne glazbe.Od izvornog folkloru nece nas glava zaboljeti to smo dokazali i nedavnim nastupom Lada u Japanu i ovacijama koje su dobili od tamosnjih malih tko bi rekao hrvatskim folklorom zaludjenih Japanaca. Necemo imati problema ni sa klasicnom glazbom ah, oduvijek smo imali prvake, maestre, zborove i soliste spremne da se rame uz rame nadju sa prvacima opernih i svih drugih glazbenih kuca sirom Europe i svijeta. No, ono od cega bolujemo, sto nagriza kao rak rana nasu kulturu jest uguravanje laznihi vrijednosti bez ikakvih skrupula, namecuci se kao umjetnost, glazba duse i sve u tom stilu. Ne kazem ja da treba zakonom zabraniti turbo folk (iako ne bih imala nista protiv;)) ali tretirati takav besmisao i nase stare dobre narodne pjesme kao nesto sto je isto i jednako ravno je po meni kriminalu. No, cini mi se sto bi stari pok. Laza (onaj sto je posjedovao Lazine njive oko onog mog Budzaka)rekao, Kakva vlast takva i kolomast! e dok imamo one koji upravljaju danasnjom vlasti i zakonima a ocito nemaju puno zajednickog sa istinskom kulturom i umjetnosti dotle je dopusten uvoz istocnog melosa na nase prostore. Dokle god se harmonika asocira sa kafanom, pjevaljkom i Balkanom a zaboravlja pri tom da je ta ista harmonika jedan od najfinijih insturmenata upravo klasicne glazbe dotle ne mozemo ocekiivati ni vecu glazbenu svijest nasih sirih narodnih masa. Ima jos jedna varijanta te zbrke oko narodne glazbe i sto se sve u nju ubraja a to je novokomponirana muzika... e tu sad ima malo varijante normalnih zvukova i uhu prilagodljivih pjesama. U toj vrsti glazbe mnogi utapaju svoju tugu, ceznju i sta ti ja znam sve koju problematiku osobnog zivota. Ima tu pjesama koje i ja volim poslusati i pjevaca koje su ipak postale legendama, no o njima drugi put. U ovoj gore nakaradi turbo folku ima jedna prepoznatljivost, ta se muzika nasla kao greska prirode, kao greska u koracima, pa kao da je jednom nogom u opanku a drugom u stikli. Pa se ti tu sad snadji... ali ona je veoma bucna, glasna i uporna pa se prilijepila kao krpelj za nas i ne da nam mira. Setajuci Zagrebom za mog nedavnog posjeta Hrv. zacudih se plakatima nekih nazovi pjevaca sumnjivih kvaliteta i glasovnih mogucnosti ali koji pune kafane pa cak i sportske dvorane diljem Lijepe nase.. zapitajmo se kuda i kako cemo pokazati osobnu iskaznicu kad nas jednom doista ozbiljno odluce prihvatiti u tu Europu ili smo mi ipak u njoj samo trebamo napraviti veliko spremanje naseg doma i odvojiti pljevu od zita....B)

=====

Još o šundu

Post Josip A. - 12.12.06 13:50

Dobro si ti ovo. Ali kad si ve? kod šunda trebalo bi tu spomenuti i žutu štampu, zatim sapunice a i ovaj dekadentni na?in

---

života koji se preuzima tamo od vas. Kad smo ve? kod glazbe i šunda nije samo ovaj dio Europe zatrovan time. Country je tako?er šund, ako se ne varam.

Odg: Još o šundu

Post Edita Topi? - 14.12.06 19:37

Sund potjece od mislim njemacke rijeci sto u prijevodu znaci smece, otpad, nevrjedni materijal. Sund je ipak zazivio u mnogim domenama ljudskog drustva, namece se probitacno i napadno donoseci nazalost velike novce promicateljima ove pojave kamo god se okrenemo od sund literature kao sto su upravo zuti tisak pa ako hocemo i knjizevna literatura u koju cesto pogotovo ovdje na zapadu zalutaju sadrzaji sumnjive kvalitete. No, i oni imaju dakako svoju klijentelu i citalacku publiku kao kad je rijec i o glazbi pa i jeziku. U jeziku takoder postoji sund izrazavanje a to su u prvom redu postapalice zatim slang odnosno satrovacki govor (ulicni govor) koji cemo veoma cesto cuti i koji je cesto prisutan u svakodnevnom govoru. Nije samo nasa sredina obiljezana sund pojavama od tv sapunica pa do koncerta sund glazbe dakako mozemo ih naci u svim drugim zemljama kao i u zemljama koje se vole pohvaliti visoko kulturnim dosegnucima i tretirati se kao ucitelji kako se treba zivjeti i ponasati u ovom dobu u kojem zivimo. Kanada je zemlja visoko rangirana u svijetu, po cemu? u prvom redu kanadjani vole reci za svoju zemlju da je to najbolja zemlja na svijetu, kanadska putovnica je prolaz u sve zemlje svijeta sto i jest istina ali takodjer je istina da njihova kultura i njihova umjetnost jos se uvijek trazi u savjzjedju starog kontinenta, odakle kanadjani mahom i vuku korijene. Sto bi bio country folk music ovdje, pa to su uglavnom kaubojski plesovi i melodije koje su usvojene kao nesto izvorno i originalno tj. prepoznatljivo kad je rijec o Kanadi a dakako i Americi. No, izvorni folklorni ples prije bi se dao pripisati Indijanskoj kulturi jer su oni zapravo bili domicilni stanovnici ove drzave. Ovo je evo prilika da malo pisem i o drzvai u kojoj zivim... kanadjani ne vjeruju u odojka na raznju njima je svijet gurmanskih snova dakako nadjevena pecena tuka i tu je pocetak i kraj njihovih apetita. No, jednom kad otkriju tog naseg pecenog prasca postaju njegovi vjerni degustatori i rado navracaju u nase hrvatke domove, veselice i svadbe. Eh, mnogo se govori ovih dana o tim svinjama koje su kako netko jednom rece najblize covjeku... za transplataciju ljudske koze kao i nekih drugih organa koristi se svinja tj. njena koza, vidi molim te a mi je tako bezdusno zakoljemo i pripremimo od nje nase jelovnike.... ima kod nas ljudi malo cudnog sund ukusa kad je rijec o gastronomiji... ali eto svi smo mi od krvi i mesa, slabasni kad je rijec o apetitu a tako jaki kad trebamo braniti svoje stavove ideje ili ukuse. Kod svinja to ide malo drugacije, oni ne pate od sunda ili kvalitete, no ipak su tako ocrnjene u nekim religijama pa ih smatraju i tretiraju kao neciste zivotinje a zasto bas njih kad je po meni kokos mnogo prljavija zivotinja koja se ne libi setati po djubristima i traziti nesto za prezolagajiti. Citam neki dan u vecernjaku kako se negdje u nasim krajevima pojavio neki vukodlak i sve oni nabrojase sto bi mogao biti ako nije vukodlak sto bi onda mogao biti, jer im to zvuci previse bajkovito ,vec udri vamo udri tamo kazu mozda je divlja svinja... opet udarise na svinje prosipajuci jos jednoom eto novinarski sund rad' zarade i citanosti doticnog lista. Medjvedi kao da vise nisu u modi svi se okomili na svinje ne znam sto je ovom narodu ali svinje digle prasinu oko sebe kao da im je dodijao taj sund oko njih sto ga zapravo ljudi najvise prave.

Zuti tisak nije nista drugo do hrpa sund sadrzaja u kojem se opet govori i prica o sund modi, pjevacima, glumcima njihovim ispadima u javnosti itd... i opet ljudi kupuju i citaju taj zuti tisak valjda da odmore oci i usi od svakodnevnice dok se opet ne vrate u nju jos umorniji i prazniji nego su bili prije citanja istih.

Danas su u trendu i sund politicari, sund tv voditelji sund pjevaci u pop pa i rock glazbi... sund popularnost ima dobru prodju ali ne i garanciju kvalitete. Neke vrijedne stvari pretvorene su u sund tj. pokusavaju se ugurati u sund jer netko zeli poniziti njihovu stvarnu vrijednost.. Uvijek mi je zao kad cujem da je dobar rocker zbog bolje zarade presao u neke mlake pop pjevace, od zestokog rocka presao u neku mutaciju pjevuckanja da ga ni rodjeni obozavaoci vise prepoznati ne mogu. To se kod nas puno puta desilo ali od neceg se mora zivjeti.. cijenim ljude narocito u rock glazbi koji ostaju vjerni sebi svojim idejama kotrljajuceg kamenja... koji ne potpadaju pod bilo koju vrstu sunda pa ni onu komercijalnu.

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 14.12.06 22:12

Sjecam se nasih casnih sestara u Budzaku. One su djecu poducavale glazbi i davali im satove gitare, klavira, flaute, jos nekih instrumenata i naravno harmonike. Harmonika se savrseno uklapala u samostansku harmoniju medju ostalim instrumentima. Culi se se tu La Paloma ili Turski mars, zatim balade poput Carne oci te... itd.. bili su to tonovi ugodni uhu, topli i bliski drugim instrumentima. Vec dugi niz godina harmonika se omalovazava, govori se cesto da je uvoz iz Istoka, asocira se najcesce uz kolo i tu pocinje i završava njena glazbena moc. Zalosno da je tako ali tako je. Tko je tome kriv prosudite sami, ili oni koji su je spustili u kafansko blato ili oni koji su je ponizili da uzvise svoju nazovi evropsku pripadnost. I jedni i drugi kriju svoje komplekse iza harmonike kojoj su oduzeli pravo na jednakost medju ostalim instrumentima u svijetu glazbe. Zalosna je naravno i spoznaja da se od istinske umjetnosti tesko moze pristojno zivjeti. Takva je sudbina cesto puta i umjetnika harmonikasa. Cesto imaju i tesku zadacu nikad dovršene price da se umjetnost ne moze mijesati s pojmom jeftine zabave uz koju se harmonika gotovo uvijek veze. Drago mi je kad cujem da

---

se umjetnik na harmonici cvrsto drži svojih principa i ne posustaje od umjetnosti makar ga to kostalo i objasnjava i provociranja i često puta napada da svira nešto što je vezano uz istočni melos. Harmonika je divan instrument koji zasluuje biti rame uz rame sa svim ostalim instrumentima kojima se stvara glazba.

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 15.12.06 20:43

Kad je riječ o narodnoj glazbi pa i harmonici ima ona naša narodna muzika koja dakle potječe baš iz naroda, nema tu puno mudrosti nego pjesme koje su nastale u narodu i za narod vezane. Uz njih naravno idu i stare dobre sevdalinke. Oduvijek je narod pjesmom davao oduska svim svojim životnim radostima, žalostima, jadima kako onim ljubavnim tako i svim drugim koji su u životu tako česti. Teme su bile sukladne prilikama, događajima ili običajima pa su tako i nastajali stihovi i cijele pjesme koje su ispevane dakle u narodu. Nažalost danas nema više takvih grla i glasova kao nekad dakle izvornih čistih pogotovo kad je riječ o našim krajevima. Posjedujem jednu vrpču sa originalnom snimkom iz 1969.god. gdje se jedna pjesma u izvodjenju Debeljackih žena pjeva u samo četiri tona i to dakle još nitko nije uspio ponoviti. Postići takvu melodiku jednostavno je vrlo teško jer danas zrak koji udisemo, voda koju pijemo, hrana koju jedemo, stres i ubitacni tempo života ubijaju tu "zicu" koja može proizvesti tako originalne zvukove. Ta se izvedba zove Gigećanje i ako netko bude citao ove redove a porijeklom je iz Debeljaka sigurno će znati o čemu govorim. Ima pjesama koje žive i danas i rado se pjevaju na svadbama i drugim festama. Uvijek mi je drago kad se na takvim skupovima zapjeva Bosa Mara Bosnu prešla ili S one strane Plive, Oj Sanice... i naravno neizbježna Banja Luka i ta tvoja sela. Sjećam se jednog nastupa na otoku Victoria pokraj Vancouvera, tamo smo se mi nakon nastupa sastali svi i posjetili koncerta i izvođači, tu se našlo nekoliko ljudi iz okolice Kotor Varosa i ja kao predstavnik B.Luke, e to se trebalo čuti, kad smo mi "udarili" po našim starim dobrim pjesmama ne zna se tko je više uživao ili mi pjevači ili slušaoci. Ima nešto u tim našim Banjaluckim pjesmama što djeluje kao ispušni ventil za dušu. Tko pjeva dva puta moli rekao je sv. Augustin pa ja isto tako mislim, naš je narod prije puno više pjevao, danas kao nikad prije internetom kruže na tone raznovrsnih muzičkih postaja, pritiskom dugmeta pjesma po izboru je tu. No, više nema onog ugodjaja kao što je to prije bilo. Ipak treba koristiti svako druženje, svaku priliku da se zapjeva. Zato pjevajte i bicete mlađi, radosniji i optimističniji. Ima nekoliko vrlo dobrih preradjenih aranžmana sevdalinki u rock glazbi, također je Azra u svoje vrijeme jako dobro preradila recimo "Klinček stoji pod oblokom" što ne spada u bosanske pjesme ali je primjer ugodnog spoja starog i novog. Indexi su također znali vrlo dobro prilagoditi sevdah i modernu glazbu ali oni su bili i ostali legende pa to njima išlo lako od ruke. Dakle, spoj različitosti u svemu pa tako i u glazbi moguć je i poželjan samo kad ne prelazi granice dobrog ukusa kao što je to na žalost slučaj sa turbo folkom a možemo slobodno reći i sa često puta pop glazbom koja je pokazala vrhunski kic na ljetosnjem Eurosongu kojeg odgledah preko tv-a u Hrv. Cjelovečernji program nekad prestižnog natjecanja prerastao je u veliku reklamu europskog kica i mislim da je čisti promasaj. Steta za pjesmu Eurovizije a o nastupu naše predstavnice mislim da je suvisno trošiti riječi. Meni ovo sad dodje kao neka mala Editina kolumna na ovom forumu, pa nista za to, prostora za pisanje ima a i tema uvijek o kojima se može pisati.

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 20.12.06 20:01

U ovo vrijeme Božica održavaju se brojni koncerti klasične glazbe, po našim katedralama i crkvama božićni koncerti, sve vrvi možemo reći od kulturnih događanja kako u Hrvatskoj tako i u svim drugim zemljama gdje se slavi rođenje Isusovo. Ima nešto u duhovnoj glazbi kao i u klasičnoj što čovjeka uzdiže u neke druge, rekli bismo božićne sfere, veliki majstori klasičke Bach, Mozart itd... stvarali su i komponirali često puta za potrebe duhovne glazbe u crkvama i za duhovnu glazbu uopće. Tako je to ostalo sve do današnjih dana, uskoro ćemo odgledati veliki božićni koncert u Becu kao i zbor bečkih dječaka i uživati još jednom u njihovim andjeoskim glasovima. Ipak mi Hrvati imamo jednu varijantu naše domaće narodne tradicijske glazbe u božićnim pjesmama. To su valjda najljepše božićne pjesme i veoma bogate raznovrsnošću u Europi a možemo reći u svijetu. Svi znamo kako ih rado pjevamo na misi polnoćki i u dane Božica. To je dakako velika vrijednost koju naš narod posjeduje i koju gajimo usprkos novim glazbenim trendovima koji se javljaju i u samoj duhovnoj glazbi. Veoma mi je drago kad se održavaju božićni koncerti kao onaj proslododisnji u B.Luci u banjaluckoj katedrali uz tamburice i u narodnim nosnjama. Isto se radi i u Vanocuveru gdje živim i mislim da je to svakako hvale vrijedno i osobnog sam mišljenja da ovakve događaje treba njegovati uzavazati ih i prihvatiti ma koliko to nekad izgledalo staromodno ili čak besmisleno u vremenu u kojem živimo. Ja se nažalost ne sjećam da smo takvo što imali u B.Luci u vrijeme u kom smo živjeli u bivšoj državi. Ne sjećam se takvog čega kao ni Tjelovskih procesija o kojima mi je moja baka govorila. Danas mi je drago kad vidim da mladi još uvijek posvećuju pažnju ovakvim stvarima i da imaju osjećaj za vrijednost koju su nekad davno prije naš osmislili naši preci, upravo običan mali čovjek, običan u narodnu nosnju pjevao je i stvarao naše narodne božićne pjesme dakle, i to je vrsta narodne glazbe nastala u narodu i za narod, ona je naša svoje mjesto u crkvama, u božićnim koncertima i izvedbama u ove božićne blagdane. Nikad nije prerasla u suđ ostala je kao velika vrijednost koju njeni postvoaoci i poznavatelji istinskih glazbenih vrijednosti znaju cijeniti. U B.Luci se

---

njegovala glazba, duhovna glazba ostala je prisutna u odgoju mnogih generacija zahvaljujuci najvise katedralnim i crkvenim zborovima, glazbenoj poduci casnih sestara itd. Uvijek se sjetim starog oca Mohora u Trapistima. Taj je stari opat uvijek bio za harmonijem i svojim starim dugim prstima prebirao po tipkama. Da je odabrao neki drugi poziv u zivotu i da nije postao otac Trapist opet bi on pronasao i vezao svoj zivot uz glazbu. Kao dijete nisam mogla razumjeti sto je posebnoga zracilo iz tog covjeka poslije sam shvatila da je iz njega zracio mir, potpuni mir koji pruza duhovna glazba. Uvijek mi je drago cuti da mladi roditelji ulazu znatan napor da bi svojoj djeci priustili satove glazbe. Znatan je to mjesecni izdatak i skupo je no trud se isplati ako i ne postanu mali Paganniniji ili Beethoveni neka nauce razliku dobrog i loseg glazbenog ukusa. Neka nauce da u duhovnoj glazbi mogu uvijek pronaci svoj dusevni mir koji ona tako velikodusno daje. U ove bozicne blagdane posjetite ako ste u mogucnosti neki bozicni koncert, oplemenite svoju dusu njime, napunite svoje duhovne baterije klasikom i bice te ispunjeni mirom.

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 20.12.06 20:17

Ako ikad a ono ove godine pricali smo na mnogo mjesta o kolinju, svinjama da li jesti ili ih ne jesti, prizeljkivali nesto cvaraka i suhe slanine u nasim friziderima, no da sam znala da su ljudi oni nasi stari uspjeli svinjokolju i pjesmu posvetiti zbilja nisam, nego evo ja ne odolih da je upisem ovdje pod svinjokolj... izvedba originalna, 1968. pjesam pobjednica na nekom takmicenju folklornih skupina cini mi se u Zg. te iste godine. (izvodi skupina muskaraca, akapelo)

selo Prkavci, Slavonija

Oj kad su stari svinje zirovalii...
oj kad su stari svinje ziroval'...

Oj debele su krmace terali...
Oj debele su krmace teral'

Oj svinje moje bile bi debeleee..
Oj svinje moje bile bi debel'

Oj da ste vise zirova pojelee...
Oj da ste vise zirova pojel'

Dobih u zadnje vrijeme veci broj mailova gdje me citaoci ove stranice pitaju pitanja vezana za folklor i izvornu glazbu, narodne nosnje itd.... ako ove tekstove citaju mogu u njima samima pronaci dosta odgovora na njihova pitanja, sto se tice ovakvih pjesama i napjeva ja ih takodjer skupljam i rado ih dijelim drugima. Osobno sam zainteresirana za Debeljacku Tarabanu ako netko ima u orig. verziji i neke pjesme ako ih itko ima zabiljezene uz bugariju. Dakle javite mi na moj mail. Hvala unaprijed.

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 20.01.07 22:41

Nedavno smo odgledali na nasim tv prijamnicima vijesti o smrti tri veoma poznate i vazne osobe u svijetu. Dvije od tih osoba bili su predcjednici drzava a jedna od njih bio je cuveni pjevac, crnac, mali covjek velikih glasovnih mogucnosti. Umro je dakle James Brown, muzicka legenda, covjek koji je s pravom nazvan kum soula... u bljestavim odijelima, lakiranim cipelama i urodjenim plesnim pokretima zauzeo je u svojem narodu pocasno mjesto upravo kao sto se takva vaznost daje predsjednicima drzava. Zasto, pa zato jer je muziku duse crnackog soula pretvorio u svjetski priznati zvuk kvalitetne glazbe, nije se dakle sramio svog crnackog naroda, vec ga je naprotiv doveo u ravnopravan status sa svim drugim utjecajima glazbenih tokova toga doba da bi umro usavsi u legendu jos za zivota i da bi svi mi osjecali kao neku malu tugu slusajuci i gledajuci njegove nastupe, albume i onu cuvenu "pelase, please, please...", Gerald Ford umro je mirno u samo nekoliko dana kad i James Brown i ovaj treci oko cije se smrti podiglo dosta prasine i svakako aktualizirajuci pitanje smrtne kazne, koliko je takva kazna uopce potrebna covjecanstvu i sto se njome zapravo postize. Sam Papa zalagao se za ukidanje smrtne kazne smatrajuci da po njoj covjek kaznjava covjeka ne prepustajuci Stvoritelju konacnu vlast. ... NASTAVAVK SLIJEDI

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

odgledali smo dakle tri sahrane, zlatni sanduk u kome je polozen James, predcjednicku sahranu sa svim pocastima koji uz to idu Gerald Fordu i izvršenje smrtno kazne nad Sadamom Huseinom i njegovu mirnocu i hladnokrvnost kao da se sve to dogadja nekom drugom a ne upravo njemu. Sve trojica su predstavljali svoju naciju i njihovom smrću svijet je poklonio paznju. Najjezovitije je dakako bilo odgledati izvršenje smrtno kazne koja se mogla u cjelosti vidjeti na internetu i koja kod svakog normalno

---

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 21.01.07 18:28

---

kod svakog normalnog covjeka izaziva nelagodu i gnusanje. Iako smo barem mi s onih nasih prostora gdje je tek nedavno zaustavljeno bjesomucno ubijanje i rat naviknuti na sve prizore uzasa i patnji ipak mozemo se zapitati koliko je Balkan sa svim svojim vrlinama i manama daleko ili pak blizu od naizgled civiliziranog zapada ili konzervativnog istoka. Smrt kao i glazba univerzalna je i zivot nas svagdasnji veze se i za jedno i za drugo. Zanimljivo je bilo gledati udovicu Jamesa Browna kad usred sahrane svoga muza uzme mikorfon i sto je grlo nosi raspjevano oda pocast svome mužu, za nase pojmove malo neobicno ali eto svatko na svoj nacin dozivljava radost ili zalost pa tako i udovica Jamesa Browna. Podsjetilo me to na trenutak na nase Cigane (ovdje koristim namjerno ovaj izraz radi upečatljivosti kazivanja inace koristim termin Romi), jer oni pjesmom sahranjuju svoje mrtve. Jednom kad Cigani odluče poletjeti u nebo onda se to desava uz glazbu i to je samo po sebi razumljivo kao sto je bilo razumljivo samo po sebi da Ciganima kao doduse i dobrom dijelu Balkana pripada pocasno mjesto zivotnih lola i bekrija pa kako god uzmes dodjes na isto.. ima u soulu i blouseu isto toliko duse koliko i u ciganskim romansama ali i u onim nasim starim sevdalinkama, nekim novokomponiranim pjesmama i isto tako zestokim ritmovima dobre stare Azre

---

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 21.01.07 18:43

Ja sam generacija koja je upamtila veliki koncert Band Aid-a ali i generacija koja se lako uklapala u rock, pop, disco, brzo uskakala u stimung narodnjaka ako je trebalo ali onih probranih ne sad bilo kakvih kao sto je onaj ružni turbo folk.. dakle, sve smo mi to konzumirali i sve slusali, cak mi na um pade i one dvije sestre Esma i Usnija Redzepova koje su pjevale ciganjske pjesme i koje su mi i danas u usima. Najvaznije su ipak bile Eurovizije.. sjećam se jedne takve kad je cini mi se vrlo visoko drugo mjesto sa pjesmom Sitnije Cile sitnije zauzela tadasnja grotesna pojava Lepe Brene... tada je vec bilo naznaka da je bivsa Juga dobrano zagazila u uzas undergrounda zvanog turbo folk i da joj nema spasa... no spas je ipak bio u onoj pjevljivoj pjesmici koju je svaka normalna teen girl znala napamet a isla je ovako, Stigla je sama sa ljetom, prisla i rekla hallo, pogeldi su nam govorili vise od rijeci... bla, bal... i u pozadini cak se malo culo i harmonikice... a Danijel je pjevao i bome osvojio visoku poziciju na Euroviziji te godine.. Brena je doduse postala mega zvijezda kao danasnja ah npr Severina i dalje znamo sto se sve desavalo sve do pojave ove koju navedoh i koja nas onako osramoti u Europi proslog ljeta. Pitam se jesmo li ipak imali imalo bolje sto za poslati na to takmicenje ali sto rekao Mesa "Da smo imali brasna kao sto nismo imali masti dobar bi smo kacamak napravili".

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 14.03.07 20:56

Pisah ovaj clanak o korizmi i ovom vremenu do Uskrsa, zamislih se na trenutak koliko sam upravo ja, autor toga teksta udubljena u ovo vrijeme korizme i sto sam ucinila u svom zivotu da bih nesto korisnoga i dobroga napravila. Mozda netko u tom napisanom clanku nadje nesto korisnoga za sebe, mozda opet razveselim svoju djecu jednim velikim toplim zagrljajem u ovom dalekom svijetu pokusavajući im nadomjestiti one koje nemaju tu uz sebe. U korizmi petkom ne uobicavamo jesti meso, dapace pridrzavamo se posta pa cak neki revniji i onog posta o kruhu i vodi u kojem snaze svoj duh i jacaju volju, poboljsavaju kvalitetu molitve i postaju vjerojatno kreposniji. Vrijeme karnevala, maskenbala je iza nas, neki si ne dopustaju slusanje glasne muzike u ovo vrijeme korizme i na taj nacin cine jednu malu zrtvicu kako bi se bolje pripremili za radosno vrijeme Uskrsa. Sve su to znakovi da zelimo biti bolji, da nam je stalo ciniti dobro, posjeta kojem bolesniku ili usamljenoj starijoj osobi jedno je od velikih djela milosrdja i sve je to dobro dok covjek ima vjeru i nadu. No, sto je sa onima koji su se od te vjere nekako udaljili, koji su iskrivili u svojoj viziji vjere neka poimanja i u tome ostaju izgubljeni. Takvih razocaranih, utucenih zivotnim problemima, bolestima, nepravdama itd.. ljudi je sve vise na ovom

---

svijetu i s velikim znakom upitnika nad njihovim zivotima. U ovo vrijeme korizme zelim takvim osobama ponovni pronalazak vjere, povjerenja u ljude oko sebe, zelim im da cine dobro i da se zadovolje svojim zivotnim krizevima da ih nose onako strpljivo kako su ih nosili nase bake i djedovi, sto bi se reklo od pamtivijeka imali su ljudi svoje zivotne tegobe. U tim tegobama neka Veliki Petak ostane dan u nasoj vjeri kad je sami Bog podnio svoju presvetu Muku i time nam pomogao nositi nase svagdanje krizeve. U tom Velikom Petku pomoz Boze mom bliznjemu, mom prijatelju, mojim znancima a i meni samoj da nosimo svoje krizeve i da ne padnemo pod njihovim teretom. Pomoz nam Boze nas da izdrzimo. Amen.

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 20.03.07 11:39

---

test http://barlovci-zupa.org/components/com_joomlaboard/uploaded/images/ballet.jpg

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 20.03.07 11:41

---

proba/test

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topi? - 05.04.07 22:54

U ove vec kasne sate konacno odlozih moju pregacu i sjedoh da malo predahnem. Ovo se svim kucanicama veceras vjerojatno cini tako familijarno, vrijeme je ubrazanih priprema za nedjelju Uskrs kad ce mnogi od vas imati goste, neki ce iciu goste a neki ce provesti mirno sa obitelji ovaj najveći krcanski blagdan. Pa tako nekako ce biti i u mojoj obitelji. Kad je mala beba u kuci ona diktira tempo, no kako rekoh, nakon sve sile brasna, germe, oraha, pekmeza strudle su ispecene (i vec dijelom pojedene,) sunka j spremna za kuhanje a prve cestitke za Uskrs vec pristizu. No, pored svega ovoga treba prozivjeti Veliki Petak. U Velikom Petku dogadja se Muka i smrt Isusa Krista. Svake godine krcanci cijeloga svijeta dolaze polubiti drvo kriza, gdje visi Bog. Visi onaj koji je ljubav, istina, svjetlo i zivot. A svijet kao da ne vidi od silne zaslijepljenosti ratovima, novcem, zeljom za vlasti ne vidi i ne zeli vidjeti rassetoga Boga. Razapinje covjekovo zlo sirotinju, nemocne, gole i gladne treceg svijeta uboge Bozije prilike. Ubija zlo nevinu djecu Iraka, Somalije, ratom osakacuje Bozija stvorenja da se iz toga rodi novo zlo i tako unedogled. Zaboravlja covjek brata covjeka i ne mari za osnovnom porukom Krista, ljubi bliznjega svoga kao sebe samoga. Nema mjesta u okorjelom ljudskom srcu za brata siromaha, brata invalida, jer se taj zakon protivi zakonu stjecanja bogatstva, vlasti politicke i svake druge na ovome svijetu. U nepravdi koja stoljecima vlada na ovoj Zemlji drvo Kriza svjetli i opominje. U Velikom Petku trebalo bi pronaci smisao naseg zivota. Trpiti i onda kad se to cini nemogucim danas se cini pomalo nazadnim shvacanjem. No, nije li cijeli nauk Isusa Krista trpljenje, ljubav, zrtva, to je po mojem shvacanju cijela filozofija Kriza na Veliki Petak. Koliko smo mi kadri pratiti i primjenjivati ovu filozofiju zrtve to je pitanje na koje moramo svatko za sebe odgovoriti. Kusnje u zivotu dolaze kao testovi nase slabosti ili nase jakosti. U ovu svetu vecer Velikog Petka zelim vam svima trenutak tisine sa svojim rassetim Bogom. Nasim vrijednim kucanicama neka odloze svoje pregace i neka budu stupovi u svojim obiteljima. Sve kolace i sve djakonije neka budu ukusne i neka se na Uskrs dobro provesele sa svojim bliznjima. Svima sretan Uskrs od Edite i njene obitelji. Do novog pisanja ostajte dobro i veselo !

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiæ - 01.06.07 09:08

Dugo me ovamo nije bilo, ljeto na vratima a ja od Uskrsa nista ne upisah u ovu jamo reci kolumnicu da ne kazemo monolog. Ovih dana citala sam jednu malu knjigu i to zamislite s hercegovaackim duhom i piscem a glavnog junaka Lijana ne mogu a da ne spomenem. ovo proze hercegovačke naslovise ovako "Ja uvik idjen dalje "... kako god oduzmem i saberem, kad bi covjek malo procaprkao po nasim krvnim zrcima stokakvim DNK i ostalim tricama naslo bi se tu gena svih vrsta i podvrsta i to najvise hercegovački. E, sad sta je tu je, evo prva ja, točno se zna za neka dva brata Brnu i onog drugog sto su se iz one kamene kuce tamo negdje oko Sirokog B. nastanili u Lukende, a da sad ne spominjem dalje vas to vi sami najbolje znate koliko cega ima u vama i vasoj krvi i to onaj kad prokljuca..kad ste ljuti..to iz vas progovara eh...

---

ljuta hercegovačka...nije sad ovo ne daj Bože neka podjela na regionalne i neke druge pokrajine, općine, kantone i šta ja znam šta sve...ovo vam je tako kako jest i nema nam druge. E, tako i Lijan sve kad je presabrao u svojoj starackoj glavi zaključio je da kad u njemu provrije ono na pravdi Boga kad ga trefi nepravda to onda progovara bijes pravednoga čovjeka. Primijetili ste da me nije bilo neko vrijeme, nista nisam pisala, nista komentirala sve u svemu ko da me Bog nije dao vama na www.barlovce.de, sad o razlozima ne bih puno al' eto uvijek dobro dodje ono..imam bebu, obaveze bla, bla...a nesto sam se mislila da mi je ovo vrijeme bilo bas dobro da se nesto razmislim... o vama i meni, naime, meni se ovo u posljednje vrijeme pocelo sve nesto izokretati, ovo virtualno i ovo vamo sto bi trebalo biti realno. sad cu ja prekinuti ovdje bolje nego da ono mene prekine je li Josipe ?

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Ēdita Topiæ - 01.06.07 09:22

e tako sam nesto razmisljala da je uvijek vazno reci ono sto se misli pa kom pravo kom krivo...al, u ovo neko novo doba bolje prodju oni sto reku a ne reku...i zato se ja mislim k'o i stari Lijan, ako je pravda na mojoj strani tko ce protiv mene? No, da se ja vratim na ovo moje razmisljanje o vama i meni...dakle, vi ste meni postali stvarni i bas mi fino kad virnem ovamo pa jos kad se zachatam sa ovim mojim online frendovima. A sad ako ste vi samo u nekoj irealnoj internet dimenziji onda sam i ja vama iz vase perspektive u toj istoj dimenziji znaci nisam stvarna... e tu se ja pobrkam i ne znam vise sta da mislim, zato mene ovaj net zbuni, ko starog Lijana palitika i ta cuda oko nje u novom nasem drustvu... ja sad ne znam jos kako da objasnim pomno i detaljno ovo moje internet druženje sa vama ali sad je meni jos na to sve jos jedan ? nad glavom, ako je sve ovo nesto nestvarno i virtualno sta je onda sa mojim rođenim muzem jel i on postao takav.... ako ga sretnem na internetu tj. chatu i komuniciram s njim tipkovnicom i smajlicima jel to virtualnost ili stvarnost, eto to se nesto mislim ovih dana no sto je tu je, ja ipak idjen dalje .... s netom ili bez njega dio ste mene i nadam se dio sam vas... idem sad dalje citati hercegovačku prozu sa puno nase bosanske istine u njoj.

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Ēdita Topiæ - 24.06.07 10:43

šesti mjesec je mjesec u našim katoličkim kalendarima u kojima ima najviše svetaca i dana kad se "nista ne radi". To je malo izokrenuto ovamo gdje živimo na ovim daljinama, tu se već uvleiko brkaju pojmovi nerada i rada, i sve se svodi kako svi vez znamo na trku, zurbu, rad i opet rad i slučajni, gotovo uvijek nervozni pogled na kalendar, da nismo ne daj Bože pobrkali dane pa izostavili vazan sastanak kod dr ili zabunom upisali party rođendan naše djece gdje trebaju ici kad u koje vrijeme itd.. e u tome svemu pogled nam se zaustavi na recimo kocki u kojoj piše jasno i glasno svetac dana taj i taj... automatski nam pred oči dodje slika petricevca, barlovske crkve, lila i svitaca, jabuka petrovki itd. itd... ovisno o kojem je svecu rijec. Tako ce to biti dok je nasa svijest jos toliko koliko bistra, dok jos u memoriji ne nastaju praznine i prazne kocke u kojima nema sjecanja...nasa djeca vjerojatno ce jednog dana odloziti naše brizljivo skupljane i čuvane slike sa festi, slavlja imendana itd... u neku mračnu ladicu dok im i to prilikom nekog seljenja ne postane samo stvar dodatnog opterećenja i dok vjerojatno te slike ne zavrse kao i nasa sjecanja u uvijek dobro doslu ladicu zvanu prošlost. Godine ce neminovno uciniti svoje i s malo više realnosti, malo manje nostalgije i zala za nekim davno minulim vremenima netko ce jednom sva ta nasa sjecanja pohraniti u kutiju uspomena kojce se sa našim odlaskom zatvoriti vjerojatno hermetičkim poklopcem od čistog zaborava i primjese nezainteresiranosti za nesto sto je bilo nekad davno i sto je postalo staro i dotrajalo. Vjerojatno se sjecate banjaluckih "jesenjih vasara". Ti su se vasari održavali u jesen u dvorani Borik. Tu su se prodavale majice za djecu na kojima je bila neka određena vocka, jabuka, tresnja, visnja, banana, narandza i ispod koje je pisalo, "pogrebi i pomirisi". Kad bi zagrebo po toj slici voca doista bi se osjetila ugodna aroma tog istog voca. No, nakon nekoliko pranja ta bi aroma nestajala, a slike svježeg primamljivog voca bi blijedile... Ta bi majica postajala stara i dotrajala, kao sudna krpa ili bi ubrzo poslužila kao odlican tarac da se s njim peru podovi. Vrijeem bi vrlo bzo ucinilo da pogrebi i pomirisi majica sa jesenjeg vasara postane obična krpa koja više nije vrijedna nicega. Tako cesto bude i sa godinama, u našim godinama nakupljaju se bore, sijede vlasi kose, podocnjaci, možda koji pokvareni zub, s godinama se pocnemo možda osjecati kao neka malo bolja majica na kojoj kad zagrebes i pomirises dobijes neki miris malo natrulog no jos uvijek jestivog voca, kao na onoj majici nekad sjajoj i lijepoj. Ne znam kako vama, ali meni u ovim mojim novonastalim godinama nekako otuzno pada ona dobro poznata i uvijek dobro dosla recenica naših prijatelja, poznanika itd dobro se drzis za svoje godine... koje godine, koliko ih je, zar ih je već toliko, ljudska priroda je takva da nas malo onako lecne... takne, htjeli mi to ili ne, pomislimo o nekoj ljudskoj prolaznosti o nekom potrosnom materijalu koji propada i koji ne moze vjecno trajati. Dolazi rijeka novih, svježih lica, mladih, punih elana i energije... tvoje godine pokazuju da si u povorci onih koji polako ali sigurno idu prema necemu sto se naziva obično stariji dani da ne kazem starost. U kalendaru zivota stoji upisano koliko jos do kraja odbrojavanja slijedi godina. Do toga kraja valja nama preko rijeke... rijeke koju zivot nosi ka svome uscu a dotle možda je ipak vazno da se dobro drzimo za svoje godine, jer ako ih isпустimo i ako se rpestanemo pridržavati za te godine desice nam se starost ona starost kad si svjetstan da ti je odzvonilo ... kad tresnes svom snagom na realnost zivota u kome godine neće više nista znaciti samo

---

ce biti vazno da se sutra probudimo u novi dan. Ako vam je ovo djelovalo nesto tuzno i zalosno, a vi pogrebite i pomirisite svoje kalendare na zidovima vasih kuhinja, hodnika i soba... vidjecete tamo hrpu datuma koje ste u zurbi i trci preskocili, odahnite, uzmite jedan dan "day off" samo za sebe i osvjezite cete se ugodnim mirisom slavlja imendana, rodjendana, festi i veselica na dan nekog sveca koji vam je nekada toliko puno znacilo.

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post zorica - 25.06.07 02:46

SLAP---Tece i tece, jedan slap;
Sto u njemu znaci moja mala kap?

Gle, jedna DUGA u vodi se stvora,
I sja i drsce u hiljadu sara.

Taj san u slapu da bi mogao sjati,
I moja kaplja pomaze ga tkati. D.Cesaric

(ovo je samo za moju "tuznu" (mislim juce bila jako tuzna, a ne mora znaciti da je i danas) frendicu Edi) :laugh: :kiss:

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiaë - 25.06.07 07:01

Da sam leptir, da sam obicni mali leptir kupusar npr. proletio bih kroz dugine boje jutra, pobjegao od tuge i nasao radost u Dugi... tuga poput gusjenice nekad se ipak pretvori u radost, kao sto od neugledne gusjenice nastanu predivni leptiri. Cesaric je znao pretociti dugu u boje jutra ta bio je pjesnik..islo mu to od ruke. Dobro dosla u ovu kolumnu Zoki, hvala na paznji i citanju, dodji opet.
B)

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Marko - 25.06.07 11:38

Gore srca!
:)

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiaë - 27.06.07 06:38

---

parola dana: Gore srca dole upitnik !!!! :ohmy: ;) evo mi ova moja mala rubrika postaje posjecena , jos malo pa cu postati k'o ona teta Zuzi Jelinek, znate ona bakica sto prica o svemu i svacemu i uvijek se nadje netko da to i cita.

Mozda da otvorimo rubriku s pitanjima i savjetima, oprobanim receptima kako ostati mlad...e tu ne pomaze ni Zuzi... a jest me ulovilo ovo s godinama.... sta ce tek biti do godine kad je ovako sada :ohmy: jel ima netko problem s godinama ili ste ok. ? ja hvala Bogu nemam evo se nesto zbrajam i oduzimam, nije strasno al' postaje kriticko... idem spavati kazu za lijep ten casa mlijeka i dobar san... i ujutro zlicu meda na taste... ne kavu neee jeste cule moje dame i gospodo med umjesto kave i jutarnji chat to vam je najbolje, isprobano i dokazano :side:

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post zorica - 27.06.07 14:54

Eto dok se vec registrujem....nece ovaj da me tamo "zapamti" vec duze vrijeme....angry: svaki put mu kazem ....jest me sad zapamtio....on kaze nisam jer se slabo javljas.....blush:

Gore srca.....ma da ste mi bili juce pitala bi vas ja jel za parolu:"gore srca" ili "gore se otvorilo nebo".....kisa, vjetar, grmi , sjeva i jos tome polplava.....na posao ne odoh.....da ste me vidjeli ko pokisla kokos, do koljena u vodi.....samo mi fali ribarski stap pa sam mogla ribu da lovim:laugh: ulovila nisam nista ali sam zato sva iznervirana skuhala si kavicu (za bolji ten) i razmisljala .....razmisljala ..ide Zoki da malo meditira....Kazu danas opet isto.....e nek padam ali me nece iznedaditi ko juce.....idem ja jednu vrecu pjeska da priprelim ili bolje camac ..sta mislite?:woohoo:

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiæ - 12.07.07 19:33

kad majka ispraca dijete na put u glavi joj misao strepnje, hoce li sve dobro proci, u dusi povjerenje u Boga da on cuva i pazi ono sto je posudio roditelju sto mu je darovao, u srcu neopisiva ljubav koju majka osjeca prema svome djetetu. Roditelj putuje mentalnom vezom sa svojim djetetom, umara se, bdije , prolazi sve etape putovanja, iscekuje i nada se, docekuje i ispraca ocekuje sretan zavrsetak puta. Svim roditeljima koji ovo ljeto salju svoju djecu na put neka je uvijek na pameti molitva i pouzdanje u moc i snagu Onoga koji nas stiti na nasim zivotnim putevima. Ako ste ikada iskusili kakav je osjecaj kad se dijelis od djece onda znate kakve se misli roje, i kakvi osjecaju preplavljuju u dusi roditelja. U zrakoplov roditeljske ljubavi moze stati sve ono sto roditelj zeli svome djetetu. U stanicama cekanja, lukama presjedanja ceka rodteljsko sprpljenje, briga, povjerenje, ljubav, nada. Kad ispracas dijete na daleki put shvacas zapravo da je dijete dato na povjerenje i da ga ne mozes sacuvati ne pozudas li se u Providnost. Duse Sveti, Boze svemoguci , cuvaj malene putnike, njihove pratioce, pilote, vozace, sve one koji ce im pomoci da dodju sretno na svoja odredista. Jednom kad kotaci zrakoplova dodirnu tlo hrvatske zemlje, neka sva briga i strepnja na tren nestanu. Neka mali putnici s velikih daljina sretno stignu i neka se osjecaju u domovini kao mjestu gdje i oni pripadaju i gdje ce se osjecati doma, sa svim svojim akcentima, teskocama u sporaumjevanju, drugacijim shvacanjima i navikama. Neka im jezik zabave, radosti putovanja i zabave bude br. 1 u njihovim malim zivotima. Dobar odmor i puno zabave ovo ljeto svoj djeci koja dolaze na odmor i u posjet domovini, neka svi oceani i mora koje prevale na svom putovanju ne budu nikada prepreka da zaborave svoj dio majke Zemlje gdje pripadaju i gdje mogu doci i znati da su i oni dio necega sto se jednom rijecju zove Domovina.

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiæ - 29.07.07 06:49

Ovaj post posvecujem dragi moji Komunikaciji nasoj svagdasnoj. Dakle, s tockicama, zarezima, Usklicnicima ili bez njih ja vam zelim reci da iz ove frtutme ovih dana na nasem shoutu vidim koliko zapravo izbija jedna energija usmjerena ka razgovoru, druzenju ili jednom rijecju komunikaciji. Nas chat je zapao u neku gadnu krizu, jel ga netko sabotirao moguće i to k'o sto nas je neki dan onaj hacker s onim prstom srednjakom povukao za nos ali ako je dobio bitku mi smo ipak dobili rat, e tako sad jel chat u problemu a i mi s njim - jest. Ali, u svakom losem ima neceg i dobroga, tako i u ovom nasem problemu oko chatanja. Dakle, mi koji smo udaljeni kuferom kilometara, sepetima zracnih milja evo dodjemo ovamo i chatamo i kratimo sve moguće vremenske i ine barijere, razgovaramo kao sto je to danas postalo uobicajeno u svijetu informatike kome sam ja evo skromnog informatickog znanja upsjela da se ipak neakko snadjem i da ostvarim izvjestan broj kvalitetnih poznanstava odnosno prijateljstava.

Komunikacija medju ljudima stara je od kad je svijeta i vijeka. Od prvotnih postanskih kocija, golubova pismonosa , trkaca s papirusom u ruci itd..stigli smo i preskocili postankse sanducice i uletjeli mnogi od nas u globalnu komunikaciju u kojoj nalazimo svaki od nas jednu vezu sa onima koji nam nesto znace. Koliko se god covjek danas otudjuje u svojoj samoci, rezervira i stavlja na distancu i ad acta sve ono sto mu prijeti mogucem nerazumjevanju, nepovjerenju itd... ipak ljudi su bica koja bez komunikacije ne mogu postojati.

Ima nas pricljivih, manje pricljivih ali dobara casica razgovora nekada dodje kao neki prijeki lijek, kao melem na dusu. Svi ste to osjetili u svojim zivotima, svi ste bili sretni kad ste mogli razgovarati sa nekom osobom a da vam nikad nije dosadno u drustvu te iste osobe, uvijek nesto novoga za reci , saslusati ili razumjeti ili naprosto biti u blizini takvog bica. Znam da ste i sami optereceni zivotnim problemima i znam da volite chatati opusteno, manje ozbiljno ili vise ozbiljno ovisi o danu ili nekoj situaciji u kojoj se nalazite.

Komunikacijsku vezu medju ljudima usadio je sam Bog u njihovo bice jer ni Adamu nije bilo interesantno samom u svoj raskosi rajskog vrta pa pozelje drustvo. (ovo sad nije nista na bazi musko - zenskog driblinga samo da se zna, al nije mogao bez zene tj. Eve.) dakle, ono sto je nas trefilo da smo se na silu razdvojili ovaj net je povezao nekako sa nekom magijom, uspio okupiti rasuto drustvo pa iako nije razgovor oci u oci ipak je to jedan nacin komunikacije koju smo prihvatili i koja nam ipak znaci nesto u zivotu.

Susret i komunikacija mogu se ostvariti ako se to zeli. Ako postoji volja za dijalogom razgovorom ili jednostavno potreba da budeš tu za nekoga ili taj neko za tebe. U protivnom ako ta volja ne postoji, postoje mali sitni dugmici na ovim našim kompvima kojima se jednodavno isključimo, ili se ne javljamo jedni drugima, no sigurna sam da takvih nema na ovom našem chatu. Komunikaciji ovoj nasoj na ovoj stranici potrebno je kao ovih dana shoutu dogadjanja, razna misljenja, rjesenja ili pitanja, time ova stranica također živi a naša međusobna razina sporazumjevanja raste ka pozitivnom duboko sam uvjereni u to.

Nadam se da će Josip što prije popraviti ono što je sad zaribalo pa da ćemo nastaviti chatati a do tada adje pisite nešto na stranicu i ne zaboravite se prijaviti i javiti kad nekoga vidite da je tu, nista ljepše nego kad vidis ime i znaš da je taj netko tu da bi razgovarao. Zamislite kako je ružno kad netko nekoga ignorira, kad izbjegava razgovarati s tom osobom. Tada se radi o prestanku želje za komunikacijom, za razgovorom, gradi se zid često puta potpuno bespotreban i često prestaju razgovori prije nego su zapravo i počeli. No, to je sad već druga tema a ovo je ipak bilo o razgovoru kao casici lijeka za dušu koji je svima nama više manje u današnje vrijeme potreban.

Mijenjano: Josip, 30.07.07 12:20

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiæ - 13.08.07 08:26

U gornjem postu sam pisala o komunikaciji, evo mi, pade nešto na ovu moju ipak dragu pamet, da vam pišem o njejoj visosti Nekomunikaciji, arogantnoj, napuhanoj, do zla Boga uvrijeđenoj i beskompromisnoj gospodji Nekomunikaciji. Ma koliko joj se gospodin Dijalog želio primaknuti gdje. Nekomunikacija ostaje u svom svijetu indiferentnosti i nezainteresiranosti za sve vrste prijateljstava od običnog brata Razgovora preko nešto složenijeg ali nadasve prijateljski raspoloženog Saljivdžije i razgovornog spadala do onog nadasve prgavog ali uvijek u intelektualnom smjeru opredjeljenog gospodina Pametnjakovića koji misli da sve zna i da sve može no dama Nekomunikacija nema pardona i baš je briga za sve razgovore svijeta ona je sama sebi dostatna. A je li baš tako? Nekomunikativnost je losa osobina, uvučena u samog sebe svoj mali egoistični ja, zatvoren u skoličku sopstvenog kruga koji je zatvoren i koji je nesposoban za razgovore, druženja i prijateljstva. Ta gdje Nekomunikacija pravi barijere među ljudima, gradi zidove, udaljuje tebe i mene, njih i vas od carobnog svijeta razmjene misli, ideja, dozivljaja, svega onoga što se zove komunikativnost. Na tebi ili meni, vama ili njima je da li ćeš razgovarati ili ćeš ipak ći ruku pod ruku s ustogoljenom gdje Nekomunikacijom, visoko uzdignuvši celo, smatrajući nebitnim i nevrijednim onog do sebe da s njim jednostavno razgovaras odabirući društvo stare usjedelice, pomalo senilne i naravno samoljubne ocvale dame Nekomunikacije. Pa, sad, dragi moji, drage moje imate dvije opcije u dva posta, na vama je kojoj ćete pridati više pažnje, obe čekaju na vas ona druga, teta Nekomunikacija, da oštari s vama i vi s njom, i ona druga da vas podmladi, razveseli i da se u njenom društvu osjećate sasvim ok.

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiæ - 13.08.07 08:54

---

dakle potkrala se greška, ona prva i ona druga...ma znat ćete nije to sad da se mora naučiti ko bukvića, neg' očito je da monolog traži dijalog haha, pa deder nemojte da chat tamo zjapi prazan, a vidim i da su komentari zamrli kao da je pao neki zalutajući meteor na barlovce.org. ili je teta Nekomunikacija odnijela pobjedu (Pirovu) nad gdje Komunikacijom. Ja se ipak nadam da ste samo malo uspavani, zauzeti ali da će uskoro sa završetkom ljetnih odmora i ova stranica ponovno živnuti. Eto, napricah se ja kao da dijalogizirah a ne monologizirah na forumu. :ohmy: ;) B)

=====

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiæ - 20.08.07 08:00

Jos kao sasvim mala djevojčica zavoljeh kratke poučne price u kojima se krije mnogo istine. Evo jedne takve price.

Jednom je poglavica Cherokee svome unuku ispricao jednu životnu istinu.

U duši svakog čovjeka se vodi bitka. Kao borba između dva vuka. U duši svakoga od nas...

Jedan vuk predstavlja zlo. Predstavlja bijes, zavist, ljubomoru, zaljenje, pohlepu, aroganciju, samosazaljenje, krivicu,

---

grieh, srdzbu, inferiornost, laz, lazni ponos, egoizam....

Drugi vuk predstavlja dobro. Predstavlja ono sto pruza uzitak, mir, ljubav, nadu, vedrinu, poniznost, ljubaznost, dobrotu, srdacnost, dazeljivost, istinu, suosjecanje i vjeru.

Unuk poglavice Cherokeea se zamisli na nekoliko trenutaka. Sve svoje misli vrijedno usmjeri u dubinu djedovih rijeci , pa ga upita ;

- Koji vuk na kraju pobijedi ?

Poglavica Cherokee odgovori sa smjeskom na svom starom licu:

- Pobjedjuje uvijek onaj kojeg hranis ...

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post svjetlana - 20.08.07 18:53

Divna i poucna prica, Edi.. Ja rekoh nedavno, a opet cu.. Jako mi je zao sto se ne bavis spisateljstvom, imala bih jako bogatu rodjaku.. Ovo ozbiljno mislim, jer zaista si nadarena, to je od Boga i steta je da to ne iskoristis.. A pro po tvoje price, na brzinu cu ti i ja jednu mudru, koju sam nedavno cula. Kad je poceo rat na ovim nasim prostorima, pitali su jednog mudrog cicu ko ce pobijediti.. A on ih je u cudu gledao svojim mudrim ocima, kakve moze samo starac imati i rekao: Onaj ko moze najvise da trpi! Tako je to u zivotu, hranili dobro ili zlo, sve je uzalud ako covjek nema strpljenja. Jer , s obzirom na tempo zivota svi zurimo i nestrpljivi smo, a to nas nikud ne vodi, jer prije zore ne svice.... Lijep pozdrav, draga moja Edi....

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiæ - 02.09.07 06:08

Uvijek je vrijeme od Velike Gospe nekako sjetnije, dani skracuju, postaje predvecer hladnije a sunce nekako umiljato grije. Ni prejako ni preslabo, upravo onako kako je najljepse. To vrijeme se zove u nasem narodu miholjsko ili bablje ljeto, a ovamo gdje ja zivim (ne znam sto Ivan ne spomenu i nas u Kanadi i Americi, brate mili kao da mi zivimo na sjevernom polu , sta ces zaboravio ajd necu mu sad to za zlo pripisati ;)), to vam se doba godine zove indian summer ili indijansko ljeto.

Jesen ima neke svoje carobne boje, bogata je i lijepa. Jesen ima i svoju sjetu, nostalgiju za ljetnim danima ali i neku svoju tajnovitost i ljepotu. Poput neke lijepe zene. Pogodite koje ? Mislila sam ovdje na onu Natinu Mona Lisu. Vjerojatno je nastala upravo u jesen , no to sad i nije toliko bitno, koliko je bitno da je umjetnost uvijek u vezi s prirodom. To je jedan fakat i valjda i Bog kad je svijet stvarao prilagodio je prirodu covjeku a pogotovo tu carobnu jesen. Sva se daje , nudi, covjeku a ne samo covjeku nego i zivotinjama da se pripreme za hladnu zimu za neko malo teze vrijeme u godini. U Europi kako rece nas Ivan, sad je vrijeme sjetve a ja ovamo u Kanadi sta mogu ubrati drugo nego kupine. Tako vam Betty i ja odemo po parkovima i beremo te crne plodove. Kupine me ponekad vrata u djetinjstvo, to je isto jedan od razloga sto ih tako volim. Sjetim se kupina koje smo mi djeca brali u kantice i onda dolazili kuci , posecerili ih i jeli Meni su ruke uvijek bile izgrebane od onog kupinovog trnja ali mene to nije smetalo kao sto me to uostalom ne smeta ni danas. kupine su zdrave za krv. Za nas malokrvne prijeki lijek. Za vas punokrvne ukusne kao med. Berite kupine. Pravite od njih marmeladu ili sok ili ih jedite samo malo posecerene, vratit ce vas u djetinjstvo ili ce vas ojacati. Bebama kazu nije preporucljivo do godinu i pol dana. No, zato bebe mogu sa vama naravno vi koji ih imate, ici u branje kupina. Bit ce na svjezem zraku i dobro ce spavati. Eto, od svih jesenjih plodova ja odabrah kupinu. Priroda pruza samo uberi. Sretna vam ova nova predstojeća jesen. Idem sad jesti kupine.

B)

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topiæ - 20.09.07 07:55

Nemoguće je otvoriti neko dnevno glasilo , tisak ili stranicu sa dnevnim novostima a da nam ne iskoce razodjevene, oskudno obucene ili jednostavno receno duplerice pred oci i nos naravno mnogima na radost i besplatnu priliku da pogledaju pa idu dalje do neke nove stranice zaboravljajući cesto da su imali namjeru procitati crnu rubriku ili sto se desilo u protekloj noci, koje su vijesti potresle svijet itd... a sve zahvaljujuci pazljivom oku fotografa koji s nekoliko

---

shotova napravi dobar posao kako rekoh tom istom tisku a i prodju tim slikama na koje svako normalan brzo zaboravi. No, fotografija ona ozbiljna , profesionalna jest djelic povijesti, vjerodostojne informacije, ovjekovjecenje trenutka i takvom fotografijom svijet ostane cesto zatecen tudjom nesrecom ili trenutkom u kome je za nekoga stao cijeli svijet. Ratni reporteri i fotografi mogli bi svojim fotografijama pricati romane, mozda cak i cijele tomove no ovaj ludi svijet i dalje bi isao svojim tokom nesvjestan da ga neciji snap shot ciljano vodi u provaliju .

Jucer je u Vancouveru gostovao fotograf cija je fotografija preksrasne djevojke u Afganistanu osvanula jedno jutro prije nekih dvadesetak godina na naslovnoj strani National Geographic i ta je fotografija obisla svijet postavsi simbolom zene u Afganistanu. Imam taj broj National Geographic i cesto sam puta promatrala izraz lica te mlade zene u poderanoj crvenkastoj halji i smaragdnom ocima koje svaki puta prodorno gledaju ravno "u oci".

Tom je fotografijom njen autor fotozurnalist Steve McCurry uhvatio trenutak i ovjekovjecio ga svojim fotografskim okom. Kao sto je nemoguće izbjeći duplerice na dnevnim glasilima tako je recimo neizbježno dok cekamo u redovima u marketima svoj pogled htjeli mi to ili ne zadržati na onoj cuvenoj nazovi mami , napuhanom sex simbolu i mitu super zene koja krase svu zutu stampu i tabloide i od koje sve i dahocemo ne mozemo umaci jer je natandrice kod kase ili na pocetku svakog novog reda u tim nasim marketima. No, lijepa istetovirana Angelina uzor majka dobro se jos uvijek prodaje i naravno jos bolje zaradjuje..no, pade mi na pamet pitanje...da li je ova mlada djevojka smaragdnom ociju ikada doznala koliko je njena fotografija postala poznata i koliko je ona tome zapravo doprinjela ? Vjerojatno nikada nije doznala. Prije nekih dvije godine, valjda su je jadnu pronašli naravno u Afganistanu kao zenu od nekih 40 tak godina sa cetvero djece u gotovo istom poderanom haljetku , a skoro bih se kladila da bi da je imala sreće kao ova nasa ljepojka Angelina da bi je zasigurno po ljepoti premasila ili mozda vise po onom poluustrasenom a polu tajnovitom pogledu no to se nije desilo, nije postala Miss Univerzum postala je samo najpoznatiji sinonim za ubogu sirotu zenu zemlje u kojoj je i u kojoj bijesni o i bjesni rat.

Ipak nasao se jedan fotograf koji nije trazio zamamne obline sex simbola danasnjice, proizvoda mas medija na kojima se zaradjuje i koji zaraduju, trazio je moment koji ga je ocito inspirirao a to je shot obicnog malog covjeka koji se ne svojom krivnjom nasao u uzasu rata , sirotinje i bijede.

I ta je fotografija zato fotografija s dusom.

Da li je toj djevojci ista u njenom jednostavnom zivotu znacila ta cuvena fotografija tesko je reci... no, ta fotografija i danas predstavlja znak da ima jos uvijek fotografa koji svoju inspiraciju traze okom kamere u dusi obicnih malih ljudi kao sto je to bila ova djevojka sa naslvoe strane National Geographic -a davnih osamdesetih godina proslog stoljeca.

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Ivan B. - 21.09.07 14:35

Tu Afganistanku smaragdnom ociju su pronašli. Pronašli su je nakon mnogo muke i nakon što se nekoliko žena javilo da su one ta tajnovita žena. Točan identitet je utvrđen znanstvenom dijagnozom izgleda upravo tih smaragdnom ociju. Žena i njena obitelj su dobili neku pomoć i to je to. Živi negdje kao izbjeglica u Afganistanu ili Pakistanu. Ćitao sam to u tom magazinu prije neku godinu u ěekaonici kod zubara.

Angelina Jolie prije neki dan izjavi da njen muž Brad Pitt treba samo da æuti i da bude lijep. Pametna mala. Volio bih je vidjeti jedan dan na kopanju kuruza pod komandom Ive Anušića, Šerifovog ujke, inače međunarodno priznatom expertu za lijećenje ženske i ine jogunatosti. :lol:

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Edita Topić - 23.09.07 05:57

evo da vam na brzinu ispricam dogodovstinu koja mi se danas pored svih neugodnosti danasnjeg inace prohladno jesenjeg dana desi u obliznjem mall-u.

Razgovarajući na javnoj telefonskoj govornici (daaa, ja ne koristim cell phone ili kako ga vi zovete u europskim mobilnim telefonima, ziva istina ali tako je), dakle dok sam razgovarala iza stupa mlada djevojka profesionalnom kamerom "naislanila me" i dok sam ja u nju unezvjereno zurila drzeci telefonsku slusalicu u ruci ne shvacajući da se to upravo meni dogadja zzzzzz cap i fotka je bila nacinjena. Nisam mogla vjerovati i pitala sam je zasto je to radila ne pitajući me za dozvolu. Dobila sam odgovor, da sam prisla i pitala izgubio bi se momenat to se vise ne bi moglo ponoviti... osjecala sam se u najmanju ruku neugodno i opet sam je pitala kako je to ucinila samo tako na sto je ona mrtvo hladno odgovorila da je ucenica nekog veoma poznatog fotografa i onda kaze pa ako ste culi za Steve McCurry-a to je isto tako jedan poznati fotograf i ova slika ako ne zelite nece biti publicirana.... pa ja kazem, daj mi garanciju da nece biti objavljena, kaze , pa nema garancije...ja kazem razgovrat cu sa upravom mall-a, kaze , ok. sa mnom nema problema...i tako ja ostadoh ni na nebu ni na zemlji, zenska ode sa kamerom i fotkom , pretpostavljam da je iz Amerike jer se nije dala smesti i ostala je mrtva hladna...narode sve u svemu ako skuzite negdje u svijetu na nekoj naslovnoj zensko zbunjeno kako zuri u vas

---

inenadjeno i u najmanju ruku sokirano to sam vam ja... haha bez sminke, stikli i tih pomagala... cisto prirodni izraz u iznenadnoj situaciji ... sve u svemu sokantno... :sick:

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Nathalie Vanis - 23.09.07 10:24

A zivote...

Hvala Bogu Edi da si prirodno lipa, pa nece biti strasno sto si bez sminke, a zbunjena faca...blink: hahahahah....

Oдох sad gledat SNN mozda te prepoznamo sta mislis?'

"Dama koja u 2007 telefonira iz tel.kabine."

Mislím da je to maloj fotografkinji bio rijedak dozivljaj , cudo 2007 :S

---

optimizam

Post Edita Topiæ - 29.09.07 08:07

Danas sam slusala na radiju jedno javljanje nekog gospodina koji boluje od Parkinsonove bolesti. Opake bolesti koju nikako ne zelimo blizu sebe, ne daj Boze u nama samima ili nekome od nasih bliznjih. No, javljanjem toga gospodina kao da je neka pozitivna energija krocila s mog kompa ravno u ovaj moj dnevni boravak. Ocekivala sam tuznu pricu o teskoj bolesti no javio se topli stalozeni glas covjeka koji je zracio nadom i optimizmom. Rekao je da mu je nekad veliki teret prinjeti salicu kave ustima jer mu se cijelo tijelo nekontrolirano trese no da on nalazi nacina da se bori sa tom svojom bolescu setajuci, citajuci, pisuci poeziju itd.

Cesto promatram ljude u invalidskim kolicima, na mom katu zivi covjek bez obje noge i ponekad ga vidim kako svoju korpu vesa nosi u obliznji vesaraj da ga pere. Bude mi nezgodno ponuditi mu ponijeti tu korpu i tako mu pomoci jer on zraci nekom energijom koja kao da kaze, ja to mogu, ne treba mi pomoc.

Ponekad promatram ljude koji su frustrirani bez ikakve potrebe svojim nacinom zivota i te frustracije prenose na ljude s kojima zive, koje susrecu i na kraju akumuliraju ih u samim njima stvarajuci zid preko kojeg vise nisu u stanju prijeci. Tu je u takvim dusama ocaj sagradio dom.

Takvim ljudima trebalo bi druzenje sa ovim gore navedenim ljudima, mozda bi tako mogli spoznati da nisu samo oni dotaknuti nekom nesrecom, bolesti, nepravdom , nazalost do srca takvih ocajnih ljudi tesko je doprijeti. Njihovo je srce okorjelo, zacahureno i zatvoreno poput skoljke.

Postoje i takvi ljudi na ovome svijetu. Ne vide preko svog visoko podignutog zida . Ne daju si pomoci.

Gospodin sa Parkinskonovom bolescu ulijeva nadu, optimizam, zelím mu reci vi ste mi danas uljepjali dan svojim javljanjem u radio emisiji. Meni ste osobno darovali malo svjetla upravo iz vaseg kriza i ja iz vaseg glasa punog optimizma osjetim radost. Vi se borite ne date da vas opaka bolest osvoji i ja vam na tome cestitam. Vi, dragi gospodine necete vjerojatno nikada citati ove redove ali mozda ce netko citati ovaj post i ovdje pronaci nesto za sebe za svoj svakodnevni teret koji mi obicni ljudi zovemo kriz nas svagdasnji.

Vjerojatno cu svom susjedu bez nogu kad ga slijedeci puta vidim podariti siroki osmijeh. Pozeljt cu mu dobar dan i uvaziti ga kao i svakog drugog koga sretnem u tome danu, pokusat cu mu pokazati postovanje jer zeli zivjeti kao i svi mi drugi s obje noge i ruke i to me jednostavno odusevljala kod osoba sa tjelesnim invaliditetom. Pokusat cu pricati o tome onima koji misle da su sami zacahureni u svojoj bolesti. Mozda me jednom nakon slusanja mognu i cuti. Bio bi to uspjeh godine. Nada ipak umire zadnja.

Odg: optimizam

Post Edita Topiæ - 29.09.07 08:33

---

vjerujem da ste svi vi koji ovo budete citali u svojim zivotima bili u nekom odredenom razdoblju zivota podvrgnuti testu nosenja svog vlastitog kriza. Ne znam kako sve mogu nazivati taj zivotni teret ljudi koji ne vjeruju u Boga ili jednostavno ne smatraju to krizem. Ja upravo takve tegobe vidim kao dvije grede. Jednu horizontalnu drugu vertikalnu. Nema se tu sta puno nadodati. Vrlo jednostavna definicija zivota. Stici ce te ove dvije grede prije ili poslije, kad im se nadas ili kad odjednom pritisnu ledja.

Moja draga kolegica na Veliki Petak ove godine poslala mi je mail. U njemu je pisalo po prilici ovako, Dragá moja Edi, meni ti ide sve od ruke , sve sto pozelim to se skoro i ostvari ali znam da ce me jednom tresnuti moj kriz kad se najmanje

---

budem nadala... bilo je to u njenom duhovitom stilu ali bio je to jedan od mailova koje ja "uokvirim" i drzim tako na nekom svom virtualnom zidu. Ta je osoba dakle spremna kad dodje vrijeme ponijeti svoj kriz. Očekuje ga, nada mu se, priprema je na njega. Onoga koga kriz već sada pritiska, drobi, lomi, koji pada pod njime, pod prevelikim teretom taj zna kako je nekada tesko izdržavati samo jedan dan pod tim svojim krizem. Nekima se čini da je veoma glupo i zatučano biti previše okrenut krizu nekom svom idealu, vjerovanju. Ali u filozofiji kriza nema drugog nego čista logika: kako ćeš biti blizu Velikom Petku ako pod noge baciš svoj kriz. Kako ćeš doći do misterija Onoga koji ti ga je dao taj tvoj preveliki i preteski kriz ako nećeš nositi i izdržavati dvije teske grede.

Kriz je moje nadanje. Na krizu je visio Bog. Svaka tegoba kriza ima svoj početak i svoj kraj. Sto bi nas narod rekao, ni jedna muka zavijeka. Zato kriz daje nadu u ovom svijetu koji je tako često samo obična kaljava suzna dolina. Naposljetku, zar nismo iznevjereni kroz život u gotovo većinu naših ideala koje smo gradili u svojoj mladosti, zar kroz život nisu nas dovoljno porviedili ljudi od kojih smo nešto očekivali, zar nismo izigrani od svjetskih poredaka, sustava, licemjerja i bahatosti koja vlada cinicno i beskompromisno ovom našom suznom dolinom?! Kada se sve skupa oduzme i zbroji ostaje jedino povjerenje u kriz. On nas priznat će nikada nije iznevjerio.

Odg: optimizam

Post svjetlana stojanovic - 01.10.07 09:32

Meni je moj kriz, Edi odavno pretezak, ali ga nosim, i borim se. Nekad me savije, gusi me njegova težina, ali se opet uz pomoć volje, vjere, podignem i idem dalje.. Ali kriz je uvijek tu.... Kazu da sami krojimo sudbinu, pa ispadoh ja loš krojac, ili me nisu dobro podučili. Drago mi je kad vidim da ima ljudi koji su puni optimizma, jer ja od njih crpim snagu, oni mi olaksavaju težinu mog kriza. Hvala Bogu, pa uz sebe imam takve osobe, prave prijatelje, koji mi ne daju da pokleknem, i uz koje je život puno lakši i svi problemi manje teski. Najviše takvih ljudi sam pronašla na ovoj stranici, pa im se ovim putem želim zahvaliti, za sve lijepe riječi, za sve savjete, za onu slamku koju su mi pružali kad sam mislila da tonem.. Ne bih nikoga imenovala, prepoznat će se oni sami, ti dobri ljudi velikog srca, koji i uz svoje probleme imaju uvijek vremena za mene. Hvala vam, jer uz vas je moj kriz puno lakši, ponekad i ne osjetim da ga nosim.

Odg: rock, kolinje, turbo folk i narodne nosnje

Post Plamenko Bogumil - 04.10.07 09:03

Ivan B. napisao:

Tu Afganistanku smaragdne oči su pronašli. Pronašli su je nakon mnogo muke i nakon što se nekoliko žena javilo da su one ta tajnovita žena. Točan identitet je utvrđen znanstvenom dijagnozom izgleda upravo tih smaragdne oči. Žena i njena obitelj su dobili neku pomoć i to je to. Živi negdje kao izbjeglica u Afganistanu ili Pakistanu. Čitao sam to u tom magazinu prije neku godinu u čekao kod zubara.

Angelina Jolie prije neki dan izjavi da njen muž Brad Pitt treba samo da čuti i da bude lijep. Pametna mala. Volio bih je vidjeti jedan dan na kopanju kuruza pod komandom Ive Anušića, Šerifovog ujke, inače međunarodno priznatom ekspertu za liječenje ženske i ine jogunatosti. :lol:

Samo sam htio ovo podebljati, podvuci crtu ispod :)

Odg: optimizam

Post Edita Topić - 04.10.07 09:14

---

krizevi su u ljudskom životu poput nota povišica, oni uzdizu! rekao je to veliki gluhi kompozitor Bethoven.

Ima li i postoji li sudbina? Da li je kriz naša sudbina? Da li sudbina postoji?

Kakva je razlika između sudbine i kriza, neki vjeruju da je sudbina nešto što je već u našim životima predodređeno da je sudbina nešto od čega se ne može pobjeći. Neki kažu za sudbinu da su to Božje knjige unaprijed zapisane stvari i događaji koje ćemo proći u našim životima.

Svaki je naš pokušaj da pobjegnemo od naših puteva uzaludan ako je on zapisan u našim životima. Kako drugačije objasniti neke događaje i osobe koje su nam proletjele kroz život često ostavljajući pustoš kao orkani kad pometu one američke gradove.

Sve je zapisano i sve tako mora biti, jer da je drugacije onda mi ne bi bili vjernici ne bi vjerovali u Boga koji je nas Stvoritelj i koji nas zna prije nego smo rođeni.

Da je drugacije vjerovati kako bi inače mogli opstati u našim životima a da ne kažemo tako je to moralo biti.

Tko zna zašto sam ja budzacanka došla na barlovce site.

Tako je moralo biti.

Pozdrav vam svima u ovu kasnu jesenju noc. Mracnu, prohladnu, kisnu noc.

=====

Odg: optimizam

Post zorica - 04.10.07 15:02

Optimizam ili pesimizam, sudbina.....prebirem po svom životu i kažem da sam više pesimista nego optimista.U većini slučajeva je tako bilo ....,....sve je počelo i sve se završilo(da li bilo dobro ili nije) sa nekim strahom.Pravi primjer Sandorov P. aforizam...

"Meni sudbina uvijek da kasiki onda kad nema supe, i obratno"

Zasto se covjek kad pogleda "iza sebe" pita: " a zasto se to meni desilo, jer mi je takva sudbina i sta sam ja to u životu napravio da me "opece" ovakva sudbina?"

Znaci sami uticemo na svoju sudbini, sami je stvaramo. Kako kaze Seneka

" Sudbina VODI one koji HOCE a VUCE one koji NECE."

Pa sad se nadjite i vi u tom, jel vas vuče ili vodi ?????

Ima perioda kad se desi i jedno i drugo.....

Svoju sudbinu mozes samo vidjeti onda kad se desi ali ne i sta ce da se desi....u tome je bit sudbine.

Zasto si ti Edi došla na Barlovce?????

Zato jer ti je SUDJENO da ovdje pises, da mi citamo, da si budemo prijatelji, da slusamo jedni druge kad nam je tesko, da vjerujemo jedni drugima....da ubijemo tugu.

Zasto smo svi ovdje?

Zato da nam bude svima lijepo, srca vesela i duse, da napunimo baterije u ovoj daljini.....A SUDBINA JE TAKO HTJELA.

=====

Odgovor:Odg: optimizam

Post edita - 23.12.07 17:39

Cini mi se kao da citavu vjecnost ne napisah slovo u ovoj mojoj i vasoj rubrici,kada teku posljednje pripreme za Bozic, nadam se da barem vi koji zivite nesto blize naseg starog kraja niste zaboravili usjeci badnjak i da ce te ga nocas unijeti u kucu po starom nasem dobrom obicaju sa onim tradicionalnim pozdravom, Badnjak na kucu, Bog i Gospa u kucu!

Znam da su nase drage kucanice popadale s nogu od umora,spremanja, ciscenja kuca ali znam isto tako da ste redovito posjecujuci ovu stranicu nasli trun odmora i razbibrige citaju sto smo tijekom proslave godine pisali.

Svatko ponaosob najbolje zna kakva mu je bila prosla godina i kako ce svakome od nas ostati u uspomeni i sjecanju. Nekima od nas mozda ce biti najbolje da je zaboravimo i da je se ne sjecamo. Nekima ce opet biti jedna u nizu lijepih uspomena iz zivota.

Ovog Bozica,zelim sve naj naj svima vama, one svoje probleme, brige, stres, zurbu ostavite ovog Bozica po strani ako je to ikako moguće, pogledajte u jasje, one su tako skrovite,sigurne, meke i tople. Ako imate neki od vas bebu u kuci priblizite se Bozicu i malom, tek rođenom Isusu kroz to dijete.

Bozici onima koji su kao ja u dalekom svijetu vrijeme je kad se covjeku na dusu spusti kao neki kamen pa nece da ode. Kada smo sad vec skupili dosta emigrantskog staza iza sebe, covjek nekako okameni, pa ni te suze vise nece nikuda iz ociju.Sto bi se reklo, ni ziv ni mrtav. Onaj Bozic kao nekada u nasem gradu, u nasim selima vise ne egzistira kao takav, ali mi cemo ga zauvijek imati u nasim srcima, u nasim dusama. Sada kada zivimo na svim krajevima svijeta mozda ovaj Bozic donese onaj unutarnji mir za kojim svaki od nas stremi.

Elizabeth je ovih dana veoma bolesna,ima visoku temperaturu, ne znam kako da je oborim i ne mogu da dovršim pripreme za Bozic kao sto bih htjela.

Mozda moj Bozic, ovakav kakav je bude ipak blizu jaslala u onoj stalici gdje ce se poroditi Bog. Ja cu mu se pribliziti onako kako mogu i kako osjecam. U tom mom tihom Bozicu moj Bog i ja biti cemo zajedno.

Nadam se da ce se to i vama dogoditi. Ta bliskost jaca covjeka kroz njegov zivot, kroz njegove patnje i kroz njegove slabosti.

Zelim Vam svima sretan i radostan Bozic.

Zelim da budete jaki kroz zivot i da nikada ne prestane vjerovati u Isusa Krista.

On je dosao na ovaj svijet zbog nas da imamo Njega kad se osjecamo potpuno sami.

Kakav prijatelj je Isus,

nase boli nosi On,

i sve patnje i sve jade

on nam jaca brigom svom.

Prijatelji kad te prezru,

to za zrtvu Bogu daj,

On ce uzet te za ruku,

utjeha ce biti znaj.

Ovu pjesmu smo cesto pjevali kod casnih u Budzaku. Uvijek pjevusim ovu pjesmu kad mi je tesko ili kada mislim da vise nemam snage da se borim kroz zivot.

Ali snaga i jakost dolazi kada covjek vjeruje u Isusa.

On je veliko i jasno Svjetlo.

Sretan Bozic svima.

Odg:Odgovor:Odg: optimizam

Post edita - 31.08.08 17:45

Proslo je mnogo vremena od kada ne spustih slovce u ovu rubriku koja je inspirativno nastala jednog hladnijeg kolinjskog dana i u kojoj je mnogo mojih a i vasih misli izreceno.

Vrijeme je pokazatelj prolaznosti, da nema vremena i zapisa u njemu, odavno bi nastupio kolektivni zaborav, grupna melankonija i totalna paraliza covjecanstva.

Zapisi u vremenu ostaju trajni, kao nasa sjecanja, uspomene ili dogadjaji.

Jedino vrijeme moze uciniti da se smanje rane, da se velike tragedije vremenom zacjeljuju u nasim zivotima.

Da nema protoka vremena zamislite kako bi ovaj svijet pun svakodnevnih tragedija izgledao.. bio bi to potpuni kosmar turbulentnih dogadjanja i vrlo malo svijetlih i pozitivnih tocaka u danasnjem covjecanstvu.

Onako, Bog je uredio tako svijet oko nas da mu je dao nevidljivi omotac u kojem jesmo i u kojem zivimo a to je vrijeme.

Ovih dana razmislim o nekim sekvencama iz mog vlastitog i nesto tudjih zivota.

Da nije vremena na sto bi ti nasi zivoti doista izgledali...na sto bi nam se sveli dani i noci, snovi i budjenja...

Vrijeme je kao nada, kao jedan trajan sedativ koji ublazava sve rane, tuge ili losa sjecanja.

Vrijeme je konstanta i garancija da sve sto je ostalo u zapisu kao ostro bodlje, kao vrhovi trnja koje moze otupjeti pred novim izazovima zivota.

Svaki novi dan je enigma za sebe, nikada ne znamo kada cemo naici na potpuno nove i nepoznate osobe u nasim zivotima, sto ce nam jedan novi dan donijeti.

Ne postoje dva ista dana u nasim zivotima, naprosto svaki je sam za sebe i svaki nas ispunjava na svoj sopstveni nacin. Smjena dana i noci su dio zapisa u vremenu.

Mijene mjeseca, smejna godisnjih doba, plime i oseke, kisa, sunce, led, mraz, snijeg, vjetar, oluja dio su takodjer zapisa vremena u nasim zivotima.

Svako godisnje doba nasih zivota je poput vremena, protok ljeta i proljeca, zime i jeseni, bura i oluja, vrijeme i zivot su kao klupko vune, sudbinski umotani u pletivo nasih odredista u kojima vrijeme jest Bog.

Pocetak i svrsetak.

Alpha i Omega.

Vrijeme je vjecnost, vrijeme je Bog.

Pocinje nova skolska godina, ucitelji i njihovi ucenici zapocet ce novu skolsku godinu, saznavat ce vise, nauciti mnogo u predstojećoj godini.

Biti cemo svi skupa uskoro svi stariji za jednu godinu,

Vrijeme pomice nevidljive granice.

Upravo, vrijeme je fascinanta radnja nikad dovršenih misli,

Eto, otisnuh svoje misli u pijesak vremena, poput stopa u pijesku, poput pjescanog sata, misli su dio vremena takodjer, misli su vibracije vremena i trenutka u kojem zivimo.

=====

Odg:Odgovor:Odg: optimizam

Post edita - 01.09.08 17:58

---

sad vidjeh u podnaslovu rijec optimizam.

Dakle, s optimizmom u novi dan. Optimizam je vjera, dakle, optimisticno naprijed. Ne postoji strah od nekoga ili necega dok duhom struji optimizam.

U optimisticnom danu dobro vam jutro ili popodne.

kada je covjek optimista mnogo trezvenije i jasnije gleda postupke drugih oko sebe,optimisticno promatra akcije i reakcije, plime i oseke nasih postupaka. Optimizam je pozitivna energija.

evo malo otpimisticnih smajlica, B) B) B) B) :) :) :) :) :laugh: :laugh: :laugh: :laugh: ;) ;) ;) ;) :cheer: :cheer: :cheer: :cheer:

=====